

Ислом Нури

Истиффор ва тавба қасамкинин тартиби (тавбасынин тартиби) : 1. Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби).

1 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Аллоҳга қасамки, мен бир кунда Аллоҳга етмиш мартадан зиёдроқ истиффор айтиб, тавба қиласман. (Бухорий ривояти).

Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби) : 2. Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби).

2 - Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Эй инсонлар! Аллоҳга тавба қилингиз! Албатта, мен бир кунда юз маротаба Унга тавба қиласман. (Муслим ривояти).

Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби) : 3. Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби) : 4. Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби).

3 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: Кимки «Яккаю ёлғиз, барҳаёт ва абадий турувчи улуғ Аллоҳдан мағфират этишини сўрайман, Унга тавба қиласман», деб айтса, агар у жанг пайтида қочган бўлса ҳам Аллоҳ уни(нг гуноҳларини) мағфират қиласди. (Абу Довуд, Термизий ва Ҳоким ривояти. Албоний сахих деган).

Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби) : 5. Истиффор (истиффорни тавбасынин тартиби).

4 - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар:
Парвардигорнинг бандасига энг яқин вақти кечанинг охирги қисмидаги бўлади. Ушбу соатда Аллоҳни зикр этувчилардан бўлишга курбинг

етса, бўл! (Термизий, Насоий ва Ҳоким ривояти).

Анъана муроди ҳамид Ҳадиси ибни Убайдуллоҳ : **Сабр** –
худору ҳадиси муроди ҳамид Ҳадиси ибни Убайдуллоҳ.

5 – Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Банданинг Роббига энг яқин вақти унинг саждага бош қўйган вақтидир. Бас, дуони кўп қилингиз. (Муслим ривояти).

Анъана муроди ҳамид Ҳадиси ибни Убайдуллоҳ : **Сабр** –
худору ҳадиси муроди ҳамид Ҳадиси ибни Убайдуллоҳ.

6 – Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам айтдилар: Қалбимни (хато-унутиш) қоплаб олади ва мен Аллоҳдан бир кунда юз маротаба истиғфор сўрайман. (Чунки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам зикрни, қурбат-яқинлик ҳосил қилишни ва ўзини текшириб-кузатиб туришни доимо зиёда этиб борар эдилар. Агарда баъзи вақтда уни ҳаёлларидан фаромуш этсалар, унутсалар, буни ўзлари учун гуноҳ деб билар ва истиғфор айтишга шошилар эдилар. – Ибн ал-Асир сўзи). (Муслим ривояти).